

ELS FUNERALS DEL PORC

Tradicional catalana

Celebrem els funerals,
amb diner i candela,
de la mort del nostre porc
que és gran meravella,
entre els amics i els parents
que se'l troben entre dents
sens tenir-ne pensaments
si és mascle o femella.

El qui porta el cap de dol
diu a la mestressa
de que *ja s'ha mort tot sol*
i això és el que em pesa!
que si hagués mort
amb company
en tindríem per tot l'any:
sense temor ni afany
tallaríem peça.

Ha fet un testament clos
sense cap notari:
- Si a la taula hi queda res,
fiqueu-ho a l'armari,
que no fos pas el bordell
o vingués el gat burell
que es mengés fins a la pell,
si podia entrar-hi.

De vianda en queda prou
per les Carnestoltes;
Us deixo tot el meu cos:
botifarres moltes;
també us deixo lo poltruc,
menjau-se el que jo no puc,
procureu viure amb salut;
després feu-me absoltes.

Un "passa-requies" cantem,
és pel seu enterro;
sabem cert que el porc difunt
ha mort amb dos ferros:
el ganxo i el ganivet.
Això sí que és dit pel cert!
i penso quedar-ne net
dintre de dos mesos.

El porc ha estat ben gras,
ben gruixut i ben rellarg.